

Bibliai időszemlélet, avagy az Isten kezében lévő idő és evilági megjelenései

1. ábra <https://www.shutterstock.com/image-photo/stopwatch-human-hand-1356333104>

Égre nyitott mennyei emberek

FAUST GYULA

vörösberényi református lelkipásztor

Tartalom

A bibliatanulmány címéről.....	3
Időszemlélet a Bibliában	3
Az örökéletűnek teremtett ember földi ideje a teremtéstől a vízözönig tartó korszakban	3
Az örök életre elhívott ember földi ideje a vízözön után a tűzözönrel végződő korszakban	4
Az idő teljessége és Krisztus uralma.....	5
A szántás-vetés-aratás néven ismert mennyei idő.....	5
Szoros és keskeny út, mint szellemi kiterjedésű idő és tér.....	7
Mi tehát ez az ezer év, és van-e összefüggés az özönvíz előtti ezer évvel?.....	8
Krisztus uralma és a lepecsételt idő	9
A lepecsételt kiszámíthatatlan és felfüggesztett idő.....	9
A kiszámíthatatlan ezer év	9
Ez az években, napokban és órában számolt idő	9
A dánieli év-hét	11
A gonosznak szánt legsötétebb napok.....	12
A tíz napig tartó megpróbáltatás	13
A gonosznak szánt megrövidített idő utolsó előtti intervalluma.....	14
A hetedik utolsó trombitaszó, mint a gonosznak szánt idő legutolsó és egyben legelső szakasza.....	15
A gonosznak szánt idő legutolsó és egyben legelső szakasza.....	16
A Bibliában megmutatkozó idő, összefoglalás	17
Az égre nyitott mennyei ember	19
Az égre nyitott mennyei ember teljes története Pál szerint	21
Az égre nyitott ember küzdelme a gonosszal, avagy ne engedd ki az Isten hálójából a sárkányt!	21
Miért jó, ha mindezeket tudjuk, vagy éppenséggel ebben a formában tudjuk?	25

A bibliatanulmány címeről

Bibliatanulmányomnak először az *Égre nyitott mennyei emberek* címet adtam, mert minden Énok történetének elgondolásával kezdődött, ki köztudottan égre, sőt mennyekre nyitott embere volt az Istennek. Hamar megértettem, hogy a bibliai időszemlélet nélkül nem beszélhetek az Isten égre nyitott mennyei emberéről és embereiről, ezért a kezdeti „*Bibliai időszemlélet, avagy az Isten kezében lévő idő és evilági megjelenései*” alcímet tettem főcímmé.

Időszemlélet a Bibliában

Szentlélek Isten a Szentírásban beszél Isten idejéről, pontosabban az Isten előtt lévő időről, mint ami a kezében van és egyedül, szuverén módon Ő rendelkezik felette. A szuverén rendelkezés itt azt jelenti, hogy mindig Ő dönti el, hogy a kezében tartott tér-idő lemezekre összetört idővel hogyan rendelkezik, vagyis Ő dönti el azt, hogy mikor van éppen kibontakozási ideje minden elrendelt dolognak az ég alatt.¹ Szól a Krisztus uralma alatt álló ember idejéről, és tanít a gonosznak adott, egészen pontosan a gonosz magának kiszakított idejéről is, amit szintén az örökkévaló Krisztus teljhatalmú uralma alá rendelt.

Jelenlegi megértésem szerint mi, első teremtéshez tartozó földi emberek, látható és láthatatlan világunk a bűn törésével, a gonosz szakításával a halál birodalmába leszakított és a felismerhetetlenségig összeroncsolódott tér-időben, pontosabban az időtlenség összeroncsolódott tér-idő lemezein veszteglünk. Ezen állapotunk a bűn nagytörésére, illetve azon belül a sok újabb törésre is álló Isten Fia kezében van, mindenestől neki van alárendelve, ugyanakkor ez a romlásnak, elmúlásnak és halálnak egy felfüggesztett állapota is. A Zsid 12:26-29 verseinek idézete azt jelenti ki, hogy Isten miként avatkozott be a tér-időn keresztül a bűnben elbukott világunk felfüggesztett tér-idői sorsába, hogy azt, és benne bennünket megmentsen és üdvözítsen.

A Szentírás megkülönbözteti az időket, az újjáteremtés szolgálatába állított romlás és halál felfüggesztéseit, amit a helyes megértéshez Isten Lelkével nekünk is meg kell tennünk. Dániel erről ezt mondja:

- És ő változtatja meg az időket és az időknél részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseeknek. Dán 2:21.

Az örökéletűnek teremtett ember földi ideje a teremtéstől a vízözönig tartó korszakban

A Krisztusnak alárendelt és felfüggesztett idő első nagy része a teremtéstől a vízözönig tartó nagy korszak. Isten az élő lélekké teremtett első emberrel kapcsolatos kezdeti terve az volt, hogy az Isten embert éltető lelke maradjon **mindörökké** az emberben.² A bűn betört a világba, ezért Isten ezt a kezdeti állapotot felfüggesztette. Milyen volt ez az „igen jó” kezdeti állapot?

¹ Mindennek rendelt ideje [van], és ideje [van] az ég alatt minden akaratnak. Ideje [van] a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszagztatásának, ami ültetett. Ideje [van] a megölésnek és ideje a meggyógyításnak; ideje a rontásnak és ideje az építésnek. Ideje [van] a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek. Ideje [van] a kövek elhányásának és ideje a kövek egybegyűjtésének; ideje az ölelgetésnek és ideje az ölelgetéstől való eltávolításnak. Ideje [van] a keresésnek és ideje a veszteségnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. Ideje [van] a szagztatásnak és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. Ideje [van] a szeretésnek és ideje a gyűlölésnek; ideje a hadakozásnak és ideje a békességnek. Préd 3:1-8. Ezzel a nyolc felsorolt dologgal nem ért véget a lista, ahogy a nyolc boldogmondással sem. A „8” a felállított „∞” végtelen jele!

² És mondta az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő. 1Móz 6:3.

Egyszóval édeni. Az Édenben Isten esténként együtt sétált az emberrel. A Föld minden akadály nélkül nyitott volt a menny-égre. A bűneset ezt a mennyekre nyitott Földet és a hozzá tartozó embert elzárta a mennyektől. Ebben a bezártságban viszont lett egy második első kezdete ennek az első teremtésbeli embernek, akinek az Isten előtti ideje a vízözönnel véget érő korszakban, egyénre szabottan, a Biblia szerint **közel ezer esztendő** volt. Megfigyelhetjük, hogy a vízözönig tartó emberiségből több ember is eljutott az ezer éves életkor határára, de egyetlen ember sem élhette meg az ezer esztendőt. Mind közül a legidősebb Methusélah volt, kinek egész életének ideje kilencszáz hatvankilenc, 31 év híán 1000 esztendő volt, amikor meghalt. 1Móz 5:27. Mondanom sem kell, hogy Isten hatalmának Szava, ami ítéletet kimondó és egyben újjáterető szózat is volt két hullámban hatotta át a mindenséget. Az első Mindenséget megrendítő hullám a Földön, az özönvíz volt. Akkor és ott nemcsak a Föld felszíni terét érte globális átváltozás, hanem bizony a Földdel kapcsolatos kozmikus, sőt mennyei téridőt is!

Istennek ezt a Földet mennyektől elszakító végzetesnek induló nagy törését kézben kellett tartania, és ezt, a Krisztus általi új teremtés által vitte véghez, amit a Zsidókhhoz írt levél szerzője a „még egyszer” és utoljára való megrendítésnek nevez, ami az állhatatlan dolgoknak, mint teremtményeknek megváltozását jelenti, hogy a rendíthetetlen dolgok, nevén nevezve pedig a mozdíthatatlan ország maradjon meg, mely ország a teremtés alapletétele előtt már készen volt. Isten azt akarta, hogy az utolsó előtti nagy megrendítésnek a Hóreb lábánál legyen szemtanúja, az Ő Egyiptomból kiszabadított népe. Végül Isten azt akarja, hogy az utolsó nagy megrendítésnek, tér-idői nagy felfüggesztésnek legyen szem és fültanúja az Ő teljes választott és üdvözített népe, úgy az Ó, - mint az Új-szövetség szentjei időtől és tértől független egyetemességben. Ehhez azonban az szükségeltetik, hogy Isten az értelmünk felfogóképessége szerint kinyilatkoztatott tanítást adjon nekünk arról, hogy Ő az előtte lévő, a saját kezében megtartott, a maga szuverén hatalma alá rendelt idővel és annak villogó pallossal őrzött időkapuival mi módon cselekszik egyfelől üdvözítésünk javára, másfelől az ő még nagyobb dicsőségére.

Az örök életre elhívott ember földi ideje a vízözön után a tűzözönnel végződő korszakban

A vízözön után kezdetét vette az elsőnek teremtett embernek két újabb egymást követő korlátozása is, amiben az emberi biológiai életidőt körül belül háromezer évvel ezelőttig tartó időszakában Isten **120 évre korlátozta**. Amint már említettem, Isten azt akarta, hogy ez az ember a saját lényében élje át az Isten világot alapjáig megremegtető kezdetét, amit akkor és ott a Hórebnél megkötött szövetség szerves részév is tett. Esetünkben Ő azt akarja, hogy mi a világot újjáteremtő megrendítést a megfeszített Krisztusban éljük meg! A mindenség az Ő halálában rendült meg úgy, hogy csak a mozdíthatatlan és romolhatatlan örök dolgok maradjanak! Nekünk pedig Ő éppen ezt a mozdíthatatlanságot és romolhatatlanságot szerezte meg és adta ajándékkul.

Végül, kb. háromezer évvel ezelőtt, a Dávid magjában megújított szövetség óta a biológiai időnk újból **csökkent és 70-80 évre** lett megcsonkítva. Az időn így átsuhanó ember elmúló napjainak érzékelése a születés meghalás közti létében a zsoltár kifejezésével élve olyan, „mint a fű, úgy virágzik, mint a mezőnek virága. Hogyha általmegy rajta a szél, nincsen többé, és az ő helye sem ismeri azt többé.” Zsolt 103:15-16. „Minden test fű, és minden szépsége, mint a mező virága! Megszáradt a fű, elhullt a virág, ha az Úrnak szele fuvallt reá; bizony fű a nép. Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökre megmarad!” Ézs 40:6-8.

Láttuk tehát, hogy a Krisztusnak alárendelt és felfüggesztett idő két nagy részből áll, melyből a vízözön utáni utóbbinak a véggel bezáruló forgatókönyvét a dánieli év-napok és nap-évek szerinti, valamint a Jelenések könyve Isten előtti időbeosztását tárja elénk. Ez a tér-idő szakaszolás a Dánielnek adott kinyilatkoztatás óta az idők végezetig a következő:

„Dáriusnak, az Asvérus fiának első esztendejében, aki a médiabeliek nemzetségéből vala, aki királlyá tétetett vala a káldeusok országán; Uralkodásának első esztendejében én, Dániel, megfigyeltem a könyvekben az esztendők számát, amelyről az Úr igéje lőn Jeremiás prófétához, hogy hetven esztendőnek kell eltelni Jeruzsálem omladékain.” Dán 9:1-2.

„Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra, hogy vége szakadjon a gonoszságnak és bepecsételtesék a bűn, és hogy eltöröltessék a hamisság és elhozassék az örök igazság, és bepecsételtesék a látomás és a próféták, és felkenetessék a Szentek szenie. Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újraépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig hét hét és hatvankét hét van és újra megépítetnek az utcák és a kerítések, még pedig viszontagságos időkben. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz [mintegy] vízözön által, és végig tart a háború, elhatározottat a pusztulás. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatározottat, a pusztítóra szakad.” Dán 9:24-27.

A fenti idő értelmezésében a legkülönösebb rész a Messiás kiirtását követő legutolsó év-hét. A kinyilatkoztatás ezt pontosan felénél két részre osztja szét. Mindkét rész a folyamatos pusztulásról szól. A legutolsó három és fél év-hétnek a vízözönhöz hasonló totális pusztulás vet véget. Amennyiben helyesen értelmezzük ezt az Isten előtti évhetet, akkor ez az Isten Fia Jézus Krisztus kereszttáldozatával javában elkezdődött és ez az idő itt a földön azóta majdnem naprakészen 2000 éve tart. Ezalatt az időszak alatt már nagyon sokszor megtörtént az a szörnyűség, amit Dániel a gonosz fél ideig tartó hitetéseként, másfelől ugyanannak a gonosznak elszabadul fenevadként való pusztításaként tár elénk az utolsó fennmarad fél időben, azaz három és fél napban. Isten emberei ezekben az utolsó napokban már sokszor látták és érezték úgy, hogy ez lesz az utolsó és végső nagy pusztítás, eljön a vég és az Úr dicsősége végre megjelen a világnak. Isten tehát nagyon sok utolsó eseményt sűrít bele a legutolsó év-hét második felének három és fél rettentően gonosz napjába, melyre alább még vissza fogok térni. A tér-idő felett teljhatalommal rendelkező Istenről az újszövetség is tudósít. A zsidókhöz írt levélben ezt olvashatjuk:

„Kinek szava akkor megrendítette a földet, most pedig ígéretet tesz, mondván: Még egyszer megrázom nemcsak a földet, hanem az eget is. Az a "még egyszer " pedig jelenti az állhatatlan dolgoknak mint teremtményeknek megváltozását, hogy a rendíthetetlen dolgok maradjanak meg. Annak okáért mozdíthatatlan országot nyervén, legyünk háládatosak, melynél fogva szolgáljunk az Istennek tetsző módon kegyességgel és félelemmel. Mert a mi Istenünk megemészítő tűz.” Zsid 12:26-29.

Az idő teljessége és Krisztus uralma

A szántás-vetés-aratás néven ismert mennyei idő

Az idő teljességében a Krisztus kétségbevonhatatlan uralmával Szentlélek az Isten kezében tartott és beteljesedett időnek egy másik arcát tárja elénk, ez pedig a Krisztussal együtt uralkodó szentek ezer évben meghatározott Isten előtti és hét pecséttel őrzött ideje (Jel 20:4). Ezen belül

Krisztus Urunk megmutatja a szántás-vetés-aratás néven ismert mennyei időmérést, mely egyben az Isten terve a jövő menetéről.³

A Földön a mi éghajlatunkon ez kb. egy hat-hét hónapos ciklust jelent. Az Úr azt akarja, hogy mi ne csak lássuk, de ismerjük is a mennyei Szántóvetőt! Tudnunk kel róla, hogy Ő időt tart fenn magának a szántásra, a magvetésre, gondviselésével munkált növekedésre és gyümölcs, vagy termés meghozására, legvégül pedig ideje van a termés betakarításának, az aratásnak! Az ödög ebben az isteni munkában akarja a lehető legnagyobb kárt tenni. Jézustól azt is tudjuk, hogy mikor. Éjjel, amikor mindenki alszik.⁴ Erre az *éjjelre* később még vissza fogok térni!

A Krisztusnak teljesen alávetett szántóföld, azaz világ⁵ számomra azt jelenti, hogy az ő hatalma alá került az örökéletűnek teremtett ember földi életének teljes ideje történetének minden korszakával együtt a teremtéstől az új teremtésig. Ugyanakkor ezen belül ott van a szántás-vetés-aratás mennyei időmérés szerinti földi létünk is, amivel 100%-ban a Nagy Szántóvető rendelkezik. Ő szól és eljönnek azok, akik bűdös ganéval borítanak be mindent, majd felszántják az életünket, mélyen hasító ekékkel mindent a feje tetejére állítanak. Ismét parancsol és eljönnek azok, akik által az Úr az örök élet magjával veti be az elkészített talajt. Az Isten országának magja életre kel és megállíthatatlan növekedésnek indul és meghozza a gyümölcsseit. De mivel a jó gabonának ez terméshozása a mellé vetett konkolyéval együtt történik, az aratóknak többletmunkát fog adni. Szól hát az Úr, hogy jöjjenek az aratók, takarítsák be a terményt, válasszák szét az ocsút a javától, a konkolyt a búzától. A javak kerüljenek a mennyei csűrökbe, a tűzre való silány a konkollyal együtt pedig a gyeheña örök tűzébe.

A gond ezzel az időszemlélettel csak az, hogy hajszálpontosan rá illik az, amit Dániel így adott a tudunkra:

- És ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmesekeknek. Dán 2:21.

Földi emberként tehát aligha tudunk a szántás-vetés-aratás néven ismert mennyei idővel a magunk szája íze szerint, kényelmesen és bolondul⁶ halogatóan számolni, akkor, amikor mindenben mindig a szuverén, mindenható Isten és mennyei Atya dönt.

Keresztelő János, Jézus kortársa már a Jézus szolgálata előtt kőkeményen hirdette Istennek a tűzzel, és gyökérig vágó fejszével eljövő nagy aratását (Máté 3:10; Lk 3: 9), amikor Jézus utolsó próféta elődjének a nyomdokába lépett, akkor az Úr jókedvének esztendejét és az Isten országa egészen közel lételét kezdte hirdetni. Tudjuk, hogy a jókedvnek ez az ideje három és fél évig, a Messiás kiirtásáig tartott. Elfogatása előtt Jézus meghirdette Jeruzsálem és Izrael learatását, amire Keresztelő János is figyelmeztetett, de ez attól a naptól fogva kb. negyven évre rá teljesült be hiánytalanul. Akkor és ott Isten Ószövetségi népe kapott kb. negyven esztendőt, hogy az evangélium, az Isten országa Ige-magját befogadják, általa megújulva a Szentlélekkel gyümölcsöt hozzanak és felkészüljenek az Isten aratására. Megállapíthatjuk, hogy Krisztus Urunk három és fél évig tartó szolgálata hozzá tartozott Istennek egy nagyjából negyven évet

³ Vö. Öze Sándor: Apokaliptikus időszemlélet a korai reformáció magyarországon. Magyar Napló Budapest, 2016. oldal 55.

⁴ De mikor az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne. Máté 13:25.

⁵ A szántóföld pedig a világ; a jó mag az Isten országának fiai; a konkoly pedig a gonosznak fiai. Máté 13:38.

⁶ És [ezt] mondom az én lelkemnek: Én lelkem, sok javaid vannak sok esztendőre eltéve; tedd magadat kényelembe, egyél, igyál, gyönyörködjél! Monda pedig neki az Isten: Bolond, ez éjjel elkéri a te lelkedet te tóled; amiket pedig készítettél, kiéi lesznek? Így van dolga annak, aki kincset takar magának, és nem az Istenben gazdag. Luk 12:19-21.

számoló szántás-vetés aratási munkájához, ezt a megállapítást azonban a lineárisan mért időben csak visszatekintve tehetjük meg, előre tekintve pedig nem.

Szoros és keskeny út, mint szellemi kiterjedésű idő és tér

Tetszik, vagy sem mi a világosság és sötétség, igazság és hamisság, élet és halál, üdvösség és kárhozat, Isten és ördög összecsapásának szoros és keskeny frontvonalában vagyunk. A keskeny út szorossága nem fizikai térbeli mértéket jelent, hanem eseménybeli szellemi határt, limeszt, ütközési vonalat, összecsapási frontot az élet és halál egymás elleni ádáz harcában. Ez a léthelyzet az, amivel csak nagyon kevesek számolnak, még kevesebben azonosulnak. A frontnak eme határsávjában állandó a mozgás a szembenálló felek csapatai közt. E limeszlétben az állandó feszültségnek is köszönhetően, ami az egyén életidejének horizontját és perspektíváját illeti, a legjobb indulattal is egyetlen napra zsugorodik, és *befeje megélt idő* és időszemlélet.⁷ Ebben az egyéni időben még a túlvilág is lényegtelen momentummá vált, a jelen ugyanis már része volt annak. (Sándor, Óze 2016, 82) Ő tehát nemcsak a halál határán, de ugyanabban a pillanatban az örök élet küszöbén is állt. „A borzalom csak pillanat, az apokalipszist megelőző idő, (...) a krisztusi földi uralom pedig csak a határ időbelik két oldal. (...) Az emberi élet belefolyik ebbe a nagy egészbe (...). Más a test és a halál szerepe ebben a világban.”⁸ A halál jutalom (Sándor, Óze 2016, 82), az élet pedig Krisztus!⁹ E „*katonai limesz-közösség*” együtt él a halállal, abban a várakozásban, mely egy apokaliptikus idősikhoz kapcsolódik.¹⁰ Ez a lényegét tekintve katona-ember azoknak akar Istentől való jövőt adni, akikért oltalmazóként az életét adja, miközben farkasszemet néz a számára mindig legutolsó apokaliptikus fenevaddal. Isten eme harcosai mindent alárendelnek az ellenség felett kivívandó győzelemnek. Azok a keresztyének, akik testvéreinkként napjainkban a szemünk előtt lesznek vértanúkká a mi közös ellenségünkkel vívott utolsó háború frontvonalában, valójában bennünket oltalmaznak, nekünk akarnak Isten szerinti áldott, boldog jövőt. Bennünket akarnak abba az állapotba hozni, hogy amikor az értünk visszajövő Úr megjelen, mi szeplőtlen szüzekként álljunk elébe. E szörnyű háború komolyságát látva, érezve az Úr elé való készülésünk tudta kellen, hogy meghatározza minden gondolatunkat és cselekedetünket. Ne magunknak éljünk, hanem az Úrnak! Valójában ugyanabban a végső háborúban tüzelnek ránk is minden lehetséges irányból. A Sátán ösztüze alatt van egész életünk és a halál is ezer féle neme, faja és alakja által arat bennünk és köztünk! Bárcsak bölccsé tenne ez a felismerés, mert az ember fű élete a nappal és a lelkét elkérő éjjel keskeny és szűk mezsgyéjén történik.

Az ember tehát nemcsak közösségeiben, hanem egyén és személyként is, ugyanúgy a szántás-vetés-aratás hármasságában áll az Isten előtt. Amikor jön a jó hír, hogy az édesanya méhben elkezdődött egy új élet, akkor arra gondolunk, hogy még nagyon soká lesz annak az életnek a gyümölcsözése és az aratása. Ilyenkor álmodozva bőven számolunk neki időt. Elfelejtjük, hogy az élet és a halál ütközőzónájában vagyunk és ez a vágyott idő nem a miénk, az Isten kezében van, Ő rendelkezik vele. Ki sem merjük mondani égbekiáltó fájdalomunkat, hogy megtörténik, hogy az alig elinduló élet egy erőszakkal és vérengzéssel jövő aratással ér véget.

Szó, mint szó, a szántás-vetés-aratás mennyei időmérést, az Isten Lelke által a maga működésében felismerjük, de előre nem tudunk vele számolni. Az időnek ez a szuverén Isten

⁷ Vö. Óze Sándor: Apokaliptikus időszemlélet a korai reformáció Magyarországon. Magyar Napló Budapest, 2016. oldal 82.

⁸ Uo.

⁹ Mert nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség. Fil 1:21

¹⁰ Vö. Óze Sándor: Apokaliptikus időszemlélet a korai reformáció Magyarországon. Magyar Napló Budapest, 2016. oldal 82.

felőli szemlélete a keresztyén krisztusi ember recepciójában „a terror és a remény között ingázik.”¹¹ Egyet tehetünk, hogy alkalmazkodjuk a munkálkodó Úr Istenhez. Jézus is ezt tette. Ő maga mondta:

- „Bizony, bizony mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet önmagától, hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert amiket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképpen a Fiú is cselekszi. Mert az Atya szereti a Fiút, és mindent megmutat neki, amiket ő maga cselekszik; és ezeknél nagyobb dolgokat is mutat majd neki, hogy ti csodálkozzatok. Mert amint az Atya feltámasztja a halottakat és megeleveníti, úgy a Fiú is, akiket akar, megelevenít.” Ján 5:19-21. Vö.: Ján 5:15.

Ha tehát Isten szánt, vegyünk Szentlélek által erőt (Apcs 1:8) és szántunk váll vállvetve Ő vele; ha pedig vet, tegyük mi is azt, és ha arat, akkor halljuk meg aratásra hívó szavát és magunkkal együtt hívjunk másokat is az Ő aratásába (Máté 9:37-38; Luk 10:2)! A mennyei idő ilyenként való ismeretének egyetlen egy célja van, ez pedig az Úrral való együttlét, legyünk az éppen cselekvő mennyei Atyánkkal szinkronban és harmóniában, minként a mennyben úgy a földön is!

Köztudott és az előbbiekből is nyilvánvaló, hogy az ember által mért idő Isten előtt nem ugyanaz, mint az embernek, viszont az Isten előtt számolt év-idő sem azonos az emberével! A kinyilatkoztatás erről ezt mondja:

„Mert ezer esztendő annyi előtted, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, és mint egy őrzási idő éjjel.” Zsolt 90:4. „Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap.” 2Pét 3:8.

Mi tehát ez az ezer év, és van-e összefüggés az özönvíz előtti ezer évvel?

Isten a bűnnel elszakított világot kettős pusztulásra függesztette, illetve tartoztatja fel. Az özönvízzel véget érő első embernek Isten az Édenben ezt parancsolta:

- A kert minden fájáról bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz. 1Móz 2:16-17.

Mondanom sem kell, hogy emberi olvasatban az Isten előtti időben a pusztulásra fenntartott nap első hulláma az özönvíz, és a végpusztulásra fenntartott újabb hullám (Zsid 12:27) pedig a tűz ítéletével ért véget. Mindkét vég ugyanannak a bűnbeesett embernek a végnapjáról szól, mely Isten kezében tartott és végnappal záruló időnkéről Szentlélek ezt mondja:

„Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap.” 2Pét 3:8.

A végpusztulással lezáruló elsőnek mondható korszakhoz tartozott Énok és maga Noé is. Egyik halált nem látva és nem ízelve részesült az örökkévaló Krisztus hét pecséttel elrejtett ezeréves uralmából, a másik pedig a víz halálán keresztül részesült ugyanabból a királyságból. Ez hasonlóképpen lesz a Krisztus visszajövetelét megelőzően is!

¹¹ Vö.: Reeves, Marjoire? The Influence of Prophecy in teh Later Middle Ages. A Stuy in Joachimism. Oxford, 1969. 16. In: Óze Sándor: Apokaliptikus időszemlélet a korai reformáció Magyarországon. Magyar Napló Budapest, 2016. oldal 52.

Krisztus uralma és a lepecsételt idő

A lepecsételt kiszámíthatatlan és felfüggesztett idő

Végül Isten Igéje tanít a bepecsételt időről, annak leleplezéséről. Mi ez a rejtettség? Egyszerűen az Úr cselekvése idejének az általunk előre kiszámíthatatlansága. Isten idejét tekintve tudatlanok vagyunk, hisz azt sem tudjuk, hogy Ő előtte, ki örök világosságban lakózik, mikor van az ő cselekvésének nappalja és mikor van éjjel, amikor senki sem munkálkodhatik.¹² Nappal és éjjel tehát nem akkor van, amikor azt mi számoljuk ki. Jézus éjszakákat virrasztott át éjt nappallá változtató imádkozással. Az imádkozás cselekedete tehát az Isten nappali munkálkodásának idejében történt! Lukács evangélista szerint éjjel az az idő, amikor elkérik a lelket (Luk 12:20) és földi léted felett többé nem kel föl a Nap. Máshol pedig azt tanítja az Isten Igéje, hogy a sötétség órája, a gonosz éjszakája az a rövid idő, amikor Isten a gonoszt dolgoztatja!¹³

Mi tehát a bepecsételt kiszámíthatatlan idő, mi ez a rejtettség? Isten önkorlátozó uralmának cselekvése a felfüggesztettségben lévő és korlátok közé zárt elveszett világban. A bűnessel Istentől elszakított világ elveszett az Isten előtt, de nem az Isten megkeresése, üdvözítő megmentése nélkül veszett el, vagy múlt el. Bizony nem! Isten hatalma szavával felfüggesztette ezt az elveszést, hogy eme felfüggesztésben Krisztusban mindeneket megkeressen, megtaláljon és újjá teremtve üdvözítsen.

A kiszámíthatatlan ezer év

Ennek a szabadító üdvözítő uralkodásnak az Isten előtti ideje ezer év, számunkra kiszámíthatatlan valami. Ez a mindenkori világ elől pecséttel elrejtett és általunk is kiszámíthatatlan idő az Úr cselekvéseinek Messiás-királyi mozgástere, a Sátán Isten által tudott és a Bárány teljhatalma alá rendelt bepecsételt és korlátok közé parancsolt ideje, aminek többféle megnevezésével is találkozunk:

- Talán a legközismertebb neve ennek a bűneset óta felfüggesztett időnek az ezer év megköztözöttség ideje. Jel 20:2-3a. Közvetlenül ehhez kapcsolódik a
- Sárkány eloldatásának kevés (Jel 12:12b), vagy rövid ideje (Jel 20:3b). Ehhez a kevés időhöz kapcsolódik az évben, napban és órában számszerűsített, az ezeréves megköztözöttségéből kevés és rövid időre feloldott gonosznak szánt és a választottakért megrövidített (Máté 24:22) kevés idő:

Ez az években, napokban és órában számolt idő

A „negyvennel” jelezett év-nap, nap -év idő, avagy a negyven nap/év Írás és a Lélek szerinti értelmezése

Az idő év-napok, vagy nap-évek kifejezésével amint azt már láttuk, Ezékiel (Ez 4:4) illetve Dániel prófétánál találkozunk (Dániel 9: 24-27).

A Biblia több helyen is negyvenes szám után vagy évet, vagy napot rendel. Az özönvízkor negyven napig tetőzött az Úr ítéletének haragja, akkor ugyanis betakarta az ítélet vize a bűn legmagasabb hegycsúcsait is. Itt a negyven az Úr haragjának teljeségre jutásának a száma. (1Mózes 7: 4; 12; 17)

¹² Nekem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Ján 9:4.

¹³ Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek én reám; de ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma. Luk 22:53.

A harag elmúltával, amikor a hegyek csúcsai ismét előtűntek (1Móz 8:5), Nőé még negyven napig várakozott, míg kinyitotta a bárka ablakát. (1Móz 8:6) Ha az első negyven nap az Úr haragjának tetőzése, ez utóbbi az Úr lenyugvásának ideje és ugyanakkor az életre való feszült várakozásé is.

Az ígéret fia, Izsák negyven esztendő volt, amikor feleségül vette Rebekát a Szíriából való Bethuélnek leányát, Mezopotámiából, a Szíriából való Lábánnak hűgát (1Móz 25:20). A negyven itt az Isten cselekvésének kivárásról szól és arról a felkészülésről, amivel késznek kell lenni az Úr ajándékának és vezetésének a fogadására.

Ézsau esetében a kivárt negyven év csupán az édesapja izzadságszagú utánzata, mert ez az utánzat úgy Izsáknak, mint Rebekának a lelke keserűségét okozta (1Móz 26: 34-35).

Mózes negyven éven át legeltette apósának, Midján papjának, Jetrónak a juhait (Apcs 7:23; 29-30; 2Móz 7:7). Ez a negyven év az Isten szolgálatára való felkészítésének az ideje volt.

Jézus szintén negyven napig készült fel az ördöggel való megütközésre, arra a szörnyű szellemi harcra és küzdelemre, amelyben végül az ellenséget megsemmisítve győzött! Mt 4: 1-11 és Lk 4: 1-13.

Egyiptomban a József halálának idejében a száztíz napos gyász részeként a hetven napos siratós gyászt megelőző negyven napig tartó bebalzsamozási időszak. (1Móz 50:3)

Izrael pusztai vándorlása idején Isten népe negyven évig élvezte az Úr speciális gondoskodását (Neh 9:21), mert negyven esztendőn át egészen addig ették a Mánt (mannát), míg lakó földre jutottak 2Móz 16:35. Ez a negyven év a kihívottak és kiválasztottak megpróbálási és felkészülési (Ámós 2:10) ideje volt az Úr jelenlétében (5Móz 2:7), hogy nyilvánvalóvá legyen, hogy szereti-e ez a nép Istent teljes szívéből, lelkéből, elrójéből és erejéből, és megtartják-e a szövetséget, vagy Egyiptom felé fordul háttal az Istennek? Ez a negyven év a vezetés (5Móz 29:5), a megrostálás, az ítélet, az Úr elfordulásának (4Móz 14:34), bosszankodásának (Zsolt 95:10) és büntetéseinek ideje is volt, amikor a kihozott nép fiai, mint a pásztorok, bujdosztak a pusztában negyven esztendeig, és viselték a szüleik paráználkodásainak büntetését, míglen megemésztettek az ő holttesteik is a pusztában (4Móz 14:33). Az aranyborjú paráznaságáért való büntetés Áron főpapot is elérte, mert az Úr rendelése szerint halt meg ott Hór hegyén, a negyvenedik esztendőben, Izrael fiainak Egyiptom földéből való kijövetelük után, az ötödik hónapban, a hónap elsején. 4Móz 33:38.

A Hóreben Mózes negyven nap és negyven éjjel volt a dicsőség felhőjének közepében (2Móz 24:18), az Úr jelenlétében. Ez a negyven nap a szövetség és a szent sátor kinyilatkoztatásának ideje az Úr társaságában, valamint a Krisztushoz vezető törvény és parancsolatok átvétele (2Móz 34:28).

Ezt követően Mózes negyven nap és negyven éjjel böjtölt az Úr színe előtt az aranyborjúval vétkezett nép bűne miatt. Ez az önfeláldozó közbenjárás (5Móz 9:25; 5Móz 10:10) ideje volt és felkészülés az Úr ítéletének végrehajtására.¹⁴ Példát mutatott a bűnbánatra, hogy a vétkesek követhessék őt. Sokan ezt nem tették meg; azok meghaltak az Úr haragja által.

Kánaán kikémlésének ideje is negyven nap volt. Ez itt az emlékezéssel megterhelt feladatteljesítés ideje volt, aminek tudjuk, hogy csak Józsué és Káleb vetette magát alá, a többi tíz társuk nagyon hamar elfeledte, hogy a kém-küldetés negyven napja napok száma szerint, egy-egy napért egy-egy esztendő felelt meg azért a pusztai negyven évért, amikor a saját

¹⁴ És leborulék az Úr előtt, mint annak előtte, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet sem ittam; minden ti bűnötökért, amelyeket elkövettetek vala, azt cselekedvén, ami gonosz az Úr előtt, hogy ingereljétek őt. Mert félek vala a haragtól és búsulástól, amellyel ti reátok úgy megharagudt vala az Úr, hogy el akart vala pusztítani titeket. És meghallgata az Úr engem akkor is. 5Móz 9:18-19.

hamisságaiknak büntetését kellett hordozniuk, és megismerniük az Úr tőlük való elfordulását. 4Móz 14:34.

Józsúé életében a negyven esztendő az Isten előtt érett, tette kész, hűséges, megbízható férfiú ideje. „Negyven esztendős voltam én, - mondta Józsúé - mikor elküldött engem Mózes az Úrnak szolgája Kádes-Barneából, hogy kikémleljem a földet, és úgy hoztam neki hírt, amint az én szívemben volt.” Józs 14:7.

A Bírák idejében Ottniel szabadításának köszönhetően az Úr negyven év nyugalmat adott a földnek. Józs 14:7. Ez a negyven év megújulás és az újból való felépülés ideje volt. Hasonlóképpen Dabora (Bír 5:31), Gedeon (Bír 8:28), Salamon a Dávid fia idejében is, 1Kir 11:42, továbbá Asa (1Kir 15:10), Jóás (2Kir 12:1; 2Kir 14:23).

Sámson idejében Isten negyven év filiszteusi szolgaságra ítélte az ő engedetlen népét. Bír 13:1. Jeroboán uralkodásakor szintén (2Kir 14:23). Sámson és később Dávid (1Kir 2:11) negyven évig uralkodott harcok és háborúk közt az ellenségei felett!

Illés negyven nap és negyven éjjel vándorolt a Hórebig (1Kir 19:8), az Úrral való személyes találkozás helyére. Ez a negyven nap számára az Úrral való találkozásra való felkészülés zárandoklási idő volt!

Ezékielnek szokatlanul különös módon kellett profétálnia Izrael elveszéséről és Jeruzsálem megostromlásáról Ez 4:4. A nép bűnéért Izrael esetében 390 napig kellett egyik oldalán feküdnie Júdáért pedig 40 napig a másik oldalán. Mindkét estében egy-egy napot egy-egy esztendőül számított neki az Úr. Ez sanyarú rabsággal való büntetés ideje volt.

Egyiptomról ezt profétálta Ezékiel:

Ne menjen át azon emberi láb, se baromi láb ne menjen át rajta, és ne lakják negyven esztendeig. És adom Egyiptom földjét pusztaságra az elpusztult földek között, s városai lesznek az elpusztult városok közt pusztaságban negyven esztendeig, és eloszlatom az egyiptomiakat a nemzetek közé, s szétszórom őket a tartományokba. Mert így szól az Úr Isten: Negyven esztendő múlva egybegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, kik közé szétszórtak. És visszahozom Egyiptom foglyait s visszaviszem őket Pathrós földjére, az ő eredetük földjére, és ott lesznek alacsony királyság. Ez 29:11-14. Ít a negyven az ítélet ideje!

Ez az években és napokban számolt időt Szentlélek az Illés idejében így nevezi meg:

- Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és imádsággal kéré, hogy ne legyen eső, és nem volt eső a földön **három esztendeig** és **hat hónapig**: És ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét.” Jak 5:17. Itt jegyezném meg, hogy Illés napjaiban teljességre jutott a szent nép erejének rontása, mert az egyetlen igaz oltár akkor és ott az volt, amit ő a Karmel hegyén épített meg, Isten pedig égi tűzzel szentelte meg és nyilatkoztatott ki egyetlen igazságként!

A dánieli év-hét

Ugyanezt **a három évet és hat hónapot** Dániel így nevezi meg:

- És hallám a gyolcsba öltözött férfiút, aki a folyóvíz felett vala, hogy felemelé az ő jobb kezét és bal kezét az ég felé, és megesküvék az örökké előre, hogy **ideig, időig és fél időig**, és mikor elvégezik a szent nép erejének rontását, mindezek elvégeztetnek. Dán 12:7. Ugyanez a Jelenések szerint **ezerkétszáz hatvan nap** (1260). Jel 11:3 és 6, mely egyfelől a gonosz erőteljes kísértéseinek ideje, ugyanakkor az egyház, vagy a szentek Isten általi elrejtettségének az ideje is. (Jel 12:6). Ugyanez hetekben kifejezve szintén Dániel által így tárul elénk: Tudd meg azért és vedd eszedbe: A Jeruzsálem újjraépítése felől való szózat keletkezésétől a Messiás-fejedelemig **hét hét** és

hatvankét hét van és újra megépíttetnek az utcák és a kerítések, még pedig viszontagságos időkben. A hatvankét hét múlva pedig kiirtatik a Messiás és senkije sem lesz. És a várost és a szenthelyet elpusztítja a következő fejedelem népe; és vége lesz [mintegy] vízözön által, és végig tart a háború, elhatározott a pusztulás. És egy héten át sokakkal megerősíti a szövetséget, de a **hét felén** véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak, és utálatosságok szárnyán pusztít, amíg az enyészet és ami elhatározott, a pusztítóra szakad.” Dán 9:25-27.

A gonosznak szánt legsötétebb napok

A Jelenések könyvében ugyanarról **a három évet és hat hónapot** számoló leggonoszabb időről ezt olvassuk:

„És adom az én két tanúbizonyáságomnak, hogy prófétáljanak, gyászruhákba öltözve, ezer kétszáz hatvan napig. Ezek az a két olajfa, és a két gyertyatartó, amelyek a földnek Istene előtt állanak. És ha valaki akar nekik ártani, tűz származik az ő szájukból, amely megöli az ő ellenségeiket; és ha valaki akar nekik ártani, úgy kell annak megöletni. Ezeknek van hatalmuk arra, hogy bezárják az eget, hogy az ő prófétálásuknak idejében eső ne legyen; és hatalmuk van a vizeken, hogy azokat vérré változtassák, és megverjék a földet akármi csapással, valamennyiszer akarják. És mikor elvégezik az ő bizonyágtételüket, a mélységből feljövő fenevad hadakozik ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket. És az ő holttesteik [feküsznek] ama nagy városnak utcáin, amely lélek szerint Szodomának és Egyiptomnak hívatik, ahol a mi Urunk is megfeszítettett. És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni. És a földnek lakosai örülnek és örvendeznek rajtuk, és ajándékokat küldenek egymásnak; mivelhogy e két próféta gyötörte a földnek lakosait. De három és fél nap múlva életnek lelke adaték Istentől ő beléjük, és lábaikra állanak; és nagy félelem esék azokra, akik őket nézik vala. És hallának nagy szózatot az égből, amely ezt mondja vala nekik: Jöjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és láták őket az ő ellenségeik. És lőn abban az órában nagy földindulás, és a városnak tizedrésze elesék; és megöleték a földindulásban hétezer ember neve; és a többiek megrémülének, és a menny Istenének adtak dicsőséget.” Jel 11:3-13.

A gonosznak szánt legsötétebb, leggonoszabb és napokban (**hét felén**, azaz három és fél nap) kiszámolt idő, órára pontosan három és fél nap.¹⁵ Ez az idő Jézus esetében három napra volt szabva! Ez a harmadnap (Máté 16:21; 17:22-23; 20:19; 27:63-64; Márk 8:31; 10:31; 33-34; Luk 2:46; 9:22; 13:32; 24:7) került be a hitvallásunkba, amikor a feltámadás véget vetett a gonosznak, napokban kiszámolt uralmának. A Jelenésekben az a két tanú valójában az Ó és Újszövetségi teljes anyaszentegyház világot legyőző tanúságtétele, ami a feltámadással (Jel. 11: 12 és Jel:20: 11-15) és a Krisztushoz való felvitetéssel ér lesz teljes! A véget ezután Isten még sorban a harmadik jaj Isten haragjával telt hét kehelyének kiöntése által fogja elhozni (Jel 11: 14 és 15: 5-19, valamint 20: 7-10).

Egészen különös Pál apostol feltámadás és mennybemenetel értelmezése! Szerinte a szentek Krisztussal együtt támadtak fel és Ő vele együtt vitettek fel a dicsőségbe. Itt csak az a gond, hogy Urunk feltámadásának és mennybe vitetésének vannak apostoli szemtanúi, de a saját Krisztuséval egybekapcsolt feltámadásunknak és az Vele együtt való felvitetésünknek saját

¹⁵ És a népek és ágazatok, és nyelvek és nemzetek közül valók látják azoknak holttestét három és fél nap, és azoknak holttestét nem engedik sírba tenni. Jel 11:9 és 11.

magunknak kellene a tanúivá lennünk, de ezen a ponton az elménk felmondja a szolgálatot. Csak hittel hihetjük, hogy Krisztus felvitt magához a dicsőségbe, noha testben még egy „kis ideig” itt vagyunk. Az ellenségeink viszont ezt a felvitetésünket az Írás szerint így látják, idézem:

„És hallának nagy szózatot az égből, amely ezt mondja vala nekik: Jöjjetek fel ide. És felmenének az égbe felhőben; és láták őket az ő ellenségeik.” Jel 11:12.

Krisztus mindenkori ellenségei a világ kezdetétől a világ végezetig az egy krisztusi anyaszentegyházat az örök királlyal együtt égbe emelet népként látja! Egész küzdelme eleitől a végig csak arról szól, hogy a mennyekből önmagához a porba és a pokolba rántsón alá! Nos! Ez az, ami soha nem történhet meg!

A tíz napig tartó megpróbáltatás

A Jelenések tanít a Sátán ezerszeres¹⁶ vagyis szinte teljes, 100%-os visszafogásáról, nevesítve a tíz napig tartó megpróbáltatás nyomorúságáról, ami szintén a választottakért megrövidített idő része. Ezt mondja:

- Semmit ne félj azoktól, amiket szenvedned kell: Íme a Sátán egynéhányat ti közületek a tömlöcbe fog vetni, hogy megpróbáltassatok; és lesz tíz napig való nyomorúságtok. Légy hív mind halálig, és neked adom az életnek koronáját. Jel 2:10.

Tudnod kell, hogy a gonosz ezalatt a tíz nap alatt a Krisztustól kapott kornádra pályázik!

- „Azért ha te engem imádsz, mindez a tied lesz”, - ígéri az öröktől fogva hazug és embergyilkos!

Koronát ígér az ördög, már nyújtja is feléd a maga hamisítványát, míg másik kezével le akarja venni a fejedről az Úrtól kapott igazi koronádat! Minden egyes hazugságával a koronacsere mozdulatát akarja megvalósítani. Ha Isten királyi nemzettségéből való fia, gyermeke vagy a mennyei Atyának, akkor változtasd kenyérré a követ, vesd alá magad az égből a porba, azaz hasonul hozzám, ki hason csúszok a porban, borulj le előttem és engem imádj! Akkor én is elismerem ezt a fiúságot! Csakugyan koronát kaptál Krisztustól, hogy Ő veled együtt uralkodjál ezer évig, talán még felettem is? Csakugyan téged tett a Föld művelőjévé, őrzőjévé és oltalmazójává? Hát nem angyaloknak vetette alá az Isten a világot¹⁷, amilyen jó magam is vagyok?¹⁸ Hallgass rám és e világ istenévé teszek (...)! Nagyon fényes koronát villant fel a

¹⁶ Az ezerszeres alatt nm az 1000 számot kell értenünk. A kiindulópont a Sátán ezer évre való megkötözése. A fiak kipróbálásáért rövid időre börtönszolgálatot kell végeznie a gonosznak. Az idő rövidegének aránya ezer év a tíz naphoz. Ezer év hány nap? Egy év 365 nap, ezer év pedig 1000x365=365000 nap, amiből 364990 nap felett nincs semmi hatalma, és a megmaradt 10 nap felett sem 100%, hanem csak 0,0027 %-os a cselekvési befolyása. Mondanom sem kell, hogy még az a kevés 0,0027 %-os befolyás is teljesen kibírhatatlan Krisztus személyes jelenléte nélkül.

¹⁷ „Mert nem angyaloknak vetette alá a jövő világot, amelyről szólunk. Sőt bizonyosságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kisebbedtetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin, Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy neki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy neki minden alávetett. Azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevés időre kisebbé tetted az angyaloknál, a halál elszenvédéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből mindenkiért megízlelje a halált. Mert illendő vala, hogy akiért minden és aki által minden, sok fiakat vezérelvén dicsőségre, az ő üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé. Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valóik mindnyájan, amely oknál fogva nem szegyenli őket atyjafiainak hívni (...).” Zsid 2:5-11.

¹⁸ Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Ül az én jobb kezem felől, míglen ellenségeidet lábaidnak számolyává teszem? Avagy nem szolgáló lelkek-e mindazok, elküldve szolgálatra azokért, akik örökölni fogják az üdvösséget? Zsid 1:13-14.

vágyaid szemének az ember szolgálatára (vö.: Zsidók 1: 13-14) rendelt oltalmazó kerub¹⁹, de korrupttá lett angyal, az igazság azonban az, hogy a közönséges porból olvasztott üveggel a Nap fényével vakít meg és tesz világtalanná tégedet! Ezért szól az Úr, hogy légy hűséges, vagyis az önmagát megüresítő Krisztust követve tedd le az örökkévaló trónja elé a koronádat (Jel 4: 4; 10 és 5: 8-14), hogy a Sátán azt el ne csalhassa és el ne vehesse tőled!

A gonosznak szánt megrövidített idő utolsó előtti intervalluma

A gonosznak szánt megrövidített idő utolsó előtti fázisa az egyetlen órára korlátozott és két részből álló idő, melynek első felében a tér-idő olybá mutatkozik, mintha a gonosz diadalmaskodna. Erre maga Jézus mutat rá, amikor így szól:

- „Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek én reám; de **ez a ti órátok**, és **a sötétségnek hatalma**.” Luk 22:53 Vö.: Ján 12:23 és 13:1 versével! Isten a legsötétebb órát választja ki magának, hogy dicsőséges győzelmét kivívja a gonosz felett!

Krisztus Urunk eme utolsó órának nemcsak az első felére mutat rá, hanem a második felére is, amiről a kinyilatkoztatás így szól:

„Amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy fél óráig. És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt álltak, és adatott azoknak hét trombita. Egy másik angyal is odajött, és megállt az oltárnál, kezében aranyfüstölő, és adatott neki sok füstölőszer, hogy a szentek imádságaihoz tegye az aranyoltárra, amely a trón előtt van. [[Ám 9,1](#); [2Móz 30,1,3](#)] És felszállt a füstölőszer füstje a szentek imádságaival az angyal kezéből Isten elé. Ekkor vette az angyal a füstölőt, megtöltötte az oltár tűzéből, és ledobta a földre: mennydörgés és zúgás, villámlás és földrengés támadt. [[3Móz 16,12](#); [Ez 10,2](#); [2Móz 19,16](#); [Jel 11,19](#); [16,18](#)] A hét angyal pedig, akinél a hét trombita volt, felkészült, hogy trombitáljon.” Jelenések 8: 1-6.

Az utolsó óra utolsó fele egybeesik a hét pecséttel lepecsételt üdvözítésünk forgatókönyvének a legutolsó pecsétjének a feltörésével és a hozzá kapcsolódó isteni cselekvés hét trombitaszóval jelzett és elindított eseménysorozatával.

Négy trombita a természeti világ nagyméretű pusztulását vezényli le, a három utolsó trombita közül pedig a hatodik, három globális jaj borzalmas eseményét.

Az ötödik trombitaszóra megnyílt az alvilág, amelyből felszabadult négy csakis erre az alkalomra elkészített pusztító angyal. Feladatuk a jelzett órában, napon, hónapon és esztendőben, megölik az emberek egyharmadát. Isten célja a megkímélt emberi világ megtérése lett volna, de többi ember, akiket nem ölték meg ezek a csapások, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fabálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; nem tértek meg tehát sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból. Jel 9: 20.

¹⁹ Valál felkent oltalmazó kerub; és [úgy] állattalak téged, hogy Isten szent hegyén valál, tüzes kövek közt jártál. Feddhetetlen valál utaidban attól a naptól fogva, melyen teremtél, míg gonoszság nem találtaték benned. Ez 28:14-15. Emlékezz Káinra! Isten számon kérte a kezéből az ártatlanul megölt testvére véréért, de ő úgy beszélt mint a mestere, ki gyilkolni és hazudni tanította őt. Az ember oltalmazására rendelt kerub megtagadta és elhagyta az Isten által reá bízott szolgálatot. Erre a megtagadásra és lázadásra tanította meg Káint is, ki jó ördögi tanítványnak bizonyult, mert úgy beszélt, úgy tett és úgy is gondolkodott, mint mestere az ördög. Isten kérdésére ezt felelte vissza:

- „Hol van Ábel a te atyádfia? Ő pedig ezt mondta:
- Nem tudom, avagy őrzője, **talán oltalmazója** vagyok-e én az én atyámfiának (1Móz 4:9)?

A hatodik trombita a három globális jaj-on túl még Isten hét bepecsételt mennydörgését is felvezette. János látása szerint a hatodik trombita jelzésére egy másik, de mindenben a megdicsőült Krisztus tulajdonságaival bíró, azaz felhőbe öltözött, erős angyal szállt le az égből: a fején szivárvány volt, arca, mint a nap, és lába, mint a tűzoszlop. Kezében egy nyitott könyvecske volt, és jobb lábát a tengerre tette, bal lábát pedig a földre, és nagy hangon kiáltott, mint amikor az oroszlán ordít, és amikor kiáltott, megszólalt a hét mennydörgés hangja (Jel 10: 1-3). Ez azonban bepecsételve marad a legutolsó pillanatig (Jel 10: 4). Eme krisztusi angyal viszont, aki a látásban a tengeren és a földön áll, felemelte a jobb kezét az égre, és megesküdt az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz több idő, hanem csak azok a napok, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, és beteljesedik az Isten titka, ahogyan hírül adta azt szolgáltnak, a prófétáknak. Jel 10: 7.

A hatodik trombita eseményei a Jelenések könyve szerint a következők:

Mindenekelőtt a hatodik trombitával és egyben az első jaj elindulásával az Isten előtt megszűnt az idő!

A második jaj eseménysorozatát így írja le János a Jelenésekben:

„Ekkor pálcához hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat; [[Ez 40,3](#); [Zak 2,5-6](#)] de a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert odaadatott a pogányoknak, akik a szent várost tapodják negyvenkét hónapig. [[Lk 21,24](#)] Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak zsákruhába öltözve. Ők az a két olajfa és a két gyertyatartó, akik a föld Ura előtt állnak. [[Zak 4,3.11-14](#)] Ha valaki bántani akarja őket, tűz tör elő szájukból, és megemésztli ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja őket, annak így kell megöletnie. Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban; és van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. [[1Kir 17,1](#); [2Móz 7,17-19](#); [1Sám 4,8](#)] És amikor bevégzik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket. [[Dán 7,7](#); [Jel 13,1-7](#); [17,8](#); [Dán 7,21](#)] Holttestük a nagy város utcáján hever majd, amelynek neve lelki értelemben Sodoma és Egyiptom, ahol az ő Urukát is megfeszítették. [[Ézs 1,9-10](#)] A népek és a törzsek, a nyelvek és a nemzetek fiai látják az ő holttestüket három és fél napig, de nem engedik sírba tenni. A föld lakói pedig örülnek ennek, és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak: mert ez a két próféta gyötörte meg a föld lakóit. A három és fél nap elmúltával azután Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket. [[Ez 37,10](#)] És hatalmas hangot hallottak a mennyből, amely így szólt a két prófétához: Jöjjetek fel ide! És ellenségeik szeme láttára felmentek a felhőben a mennybe. [[2Kir 2,11](#)] Abban az órában nagy földrengés támadt, és a város tizedrésze összedőlt, a földrengés megölt hétezer embert, a többiek pedig rémület szállta meg, és dicsőítették a menny Isténét. [[Ez 38,19](#); [Jel 6,12](#); [16,18](#)] A második jaj elmúlt: íme, a harmadik jaj eljön hamar.” Je31 11: 1-14.

A hetedik utolsó trombitaszó, mint a gonosznak szánt idő legutolsó és egyben legelső szakasza

1. A hetedik angyal trombitálására hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben:

- A világ felett a királyi uralom a mi Urunké és az ő Krisztusáé lett, és ő uralkodni fog örökkön-örökké. [[2Móz 15,18](#); [Dán 2,44](#); [7,14.27](#)] Ekkor a huszonnégy vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak, és imádták Istent, és így szóltak:
 - o Hálát adunk neked, Urunk, mindenható Isten, aki vagy, és aki voltál, hogy nagy hatalmat kezdedbe vettél, és uralkodsz. Haragra lobbantak a népek, de eljött a te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgálóidnak, a prófétáknak és a szenteknek, és azoknak, akik félik a te nevedet, a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet. [[Zsolt 2,5](#); [110,5](#); [115,13](#)]
- 2. Akkor megnyílt az Isten temploma a mennyben, és megjelent templomában az ő szövetségének ládája, és villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt. [[Jel 8,5](#); [16,18.21](#)] Jel 11: 15-19.
- 3. A hetedik trombita vezette be az anyaszentegyház és a mennyekből földre vetett sárkány ádáz küzdelmét, amit a Jelenések 12 ír le. Ehhez a küzdelemhez tartozik az Antikrisztus és a bűn emberének színre lépése és az utolsó két szarvú fenavad utolsó tevékenysége (Jelenések 13).
- 4. A következő eseménysor a száznegyvennégyezrek üdvösségre való elpecsételése (Jelenések 14: 1-5).
- 5. Ezt követi az ítélet órájának az eljövetele (Jel 14: 7), Babilon, a nagy és féktelen parázna végső elbukása és totális megsemmisülésének pillanata.
- 6. Az üdvözült halottak megjutalmazása.²⁰ Az Emberfia ítéletet tart (Jel 14: 14-20) Az üdvözült egyház az Isten trónja előtt. (Jel 15: 2-4).
- 7. Az utolsó hét angyalt felkonferálása, akiknél a hét utolsó csapás volt, melyekkel teljességre jutott az Isten haragja. (Jel 15: 1) Isten kiteljesedett haragját hét arany kelyhes angyal hajtja végre (Jel 15: 5-8), a gonosz birodalmának teljes megsemmisülésével ér véget (Jel 16-19: 17-21; 20). Ugyanekkor ragyog fel Krisztus teljes diadala (Jel 19: 11-16), a halottak feltámadása (Jel 20:11-15) és veszi kezdetét a Bárány mennyegzője (Jel 19: 1-10).
- 8. Minden legvégül a új Jeruzsálem és az új ég és az új föld kévével ér véget, illetve veszi új kezdetét.

A gonosznak szánt idő legutolsó és egyben legelső szakasza

Lukácsnál és a Jelenések 20 fejezetében olvasunk a gonosznak szánt idő legutolsó és egyben legelső fázisszakaszáról is, amit Szentlélek így tár elénk:

„Amikor pedig eltelik az ezer esztendő, a Sátán elbocsáttatik börtönéből, 8 és elmegy, hogy megtévessze a népeket a föld négy sarkán, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse háborúra őket, akiknek annyi a száma, mint a tenger fővénye. [[Ez 38,2](#); [39,15](#)] És felvonultak a föld színén, és bekerítették a szentek táborát és a szeretett várost, de tűz szállott alá az égből, és elpusztította őket. Az ördög pedig, aki megtévesszette őket, a tüzes és kénes tóba vettetett, ahol a fenavad és a hamis próféta is van, és gyötrődnek éjjel és nappal örökkön-örökké.” Jel 20: 7-10.

„Majd felvívén őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá neki e föld minden országait *egy szempillantásban*, És monda neki az ördög:

²⁰ Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mostantól fogva. Bizony, ezt mondja a Lélek, mert megnyugszanak fáradozásaiktól, mert cselekedeteik követik őket. Jel 14: 13.

- Neked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nekem adatott, és annak adom, akinek akarom; Azért, ha te engem imádsz, mindez a tied lesz.” Luk 4:5-7.

Ez az Ige ragadja meg a legjobban és a legteljesebben az Isten által a gonosznak szánt idejének lényegét. A Jelenések tanítása szerint ez hatodik trombita után történik, ami az idő megszűnését jelentett be! Ez a megszűnt idő Lukácsnál az a bizonyos első és utolsó egyszeri szemvillanás! Ez a sátáni létezés lényege, a mindenség egyetlen szemvillanásnyi időben és természetesen ehhez az időhöz kapcsolódó térben is! Milyen ez az ördögi szemvillanásnyi tér-idő és a benne való lét? Először is nincs sem idői, sem pedig térbeli kiterjedése, mert lényegét tekintve egyetlen szempillantás, egyetlen utolsó és első kimerevített pontszerű villanás, mely önmaga dimenzió nélküli volta miatt azonnal el is tűnő kép, délibáb. Ha pedig van is valahol a létezésben helye ennek a csillogásnak, az csak az emberi elme virtuális terében van, még hozzá valamiféle régmúlt emlékként, vagy irracionálisan futurisztikus soha meg nem valósuló jövőként. A Sátánnak a mennyekben nincs semmi helye, tehát ott ideje sincs. Az Írás szerint a földre vettetett itt pedig azt állítja, hogy ez a világ mindenestől az övé. Igen, de csak a lopás jogán lehet valamiképpen az övé. Az igazság az, hogy ez a hencegő egy láncra vert fenevad, ki csak azt teheti, amit gazdája megenged neki. Isten ezzel a lázadóval az ő akarata ellenére elvégezteti az ember üdvözítése munkájából a reá eső részt. A megróbáltatás céljából rövid időre időt és befolyási teret kap, az emberi tér-időben. A különös, hogy itt sem tehetne semmit, ha maga az ember nem tenné ezt neki lehetővé. Így az, akinek Isten világosságában és valóságában nincs sem idői, sem pedig térbeli kiterjedése, az embertől lop magának mindkettőből. E bukott lénynek Isten az átok ígéjében, a külső sötétségben adott helyet, hogy ezen keresztül végezze el az Isten reá bízott munkáját a saját magában és minden ő reá hallgató engedetlenben. Amikor tehát Isten nappalait időnként sötét éjszaka követi, akkor a nappalok éjszakák váltakozásának rendje arra tanít, hogy a sötétben maradjunk veszteg és hallásunkat kizárólag Istenünk és atyánk hangjára hangoljuk! Jézus ezt így erősíti meg:

- „Avagy nem tizenkét órája van-e a napnak? Ha valaki nappal jár, nem botlik meg, mert látja e világnak világosságát. De aki éjjel jár, megbotlik, mert nincsen abban világosság!” Ján 11:9-10.
- „Nekem cselekednem kell annak dolgait, aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik. Míg e világon vagyok, e világ világossága vagyok! Ján 9:4-5.

A Bibilában megmutakozó idő, összefoglalás

Összefoglalásképpen eddig azt érthettük meg, hogy Isten a mi világunk tér-idejét rendező és irányító időpalettáját teljhatalommal tartja a saját kezében és hatalma Szavával szuverén szabad akarata szerint rendelkezik vele.²¹ „Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek.” Dán 2:21.

Nagyon fontos itt azt megértenünk, hogy az idő, amit mi érzékelünk olyan, mint amikor télvíz idején bejegesedett Balaton felszínén a szél keltette hullámok darabokra törik a jégtáblát, és azok a part szélén egymásra torlódva, egyik jéglemez a másikkra csúszva fagy össze újra. Embernek teljesen lehetetlen visszarendezni a tó sértetlen tükörfelületét. Embernek lehetetlen megállapítani, hogy egy-egy jéglemeznek hol volt a törés előtti eredeti helye. Ehhez hasonlóan

²¹ „Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett!” Apcs 1:7.

mi nem tudunk mit kezdeni a bűnnel és Krisztus Urunk halálával összetört é egymásra torlódott roncsolt tér-idő lemezekkel!

Látnunk kell, hogy Isten oly módon strukturálta a bűnesettel megtört időt, hogy az mindenben a mi üdvösségünket és az ő nagyobb dicsőségét szolgálja. Minden megnevezett időszak magának cselekvési teret készített, felénk pedig ajtót nyitott, hogy általa hozzánk jöjjön, bennünket mennyei emberré újjáteremtve üdvözítve megszabadítson.

Arányait tekintve ameddig Isten az Ő örökkévaló Krisztusa általi cselekvésének tér-idői dimenziója és mozgástere ezer esztendő, addig az asszony magva által eltaposott fejű kígyónak a feladata elvégzésére biztosított lét térnek nincs sem idői, sem pedig térbeli kiterjedése, mert lényegét tekintve egyfelől az időtlenség (Jel 10:6) „*vákuumában*” lenne, másfelől pedig egyetlen szempillantás, egyetlen utolsó és első kimerevített villanás, de önmaga pontszerűségében azonnal el is tűnő délibáb. Ha pedig ez a csillogás kap is valahol a létezésben helyet, ez csakis a megtévesztett emberi elme virtuális terében lehet, vagy valamiféle régmúlt emlékként, vagy irracionálisan futurisztikus soha meg nem valósuló jövőként.

Bárhogy legyen is, te, vagy én, sem múltként sem pedig jövőként, ezek közül egyikkel sem vagyunk azonosak, mert úgy a múltunk, ahogy az örök mostból kinövő jövőnk is, maga az Úr.

Az égre nyitott mennyei ember

Ige: „Hit által vitetett fel Énokh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert afelől, hogy kedves volt Istennek.” Zsid 11:5.

A Biblia néhány embert kiemel az égre nyitott mennyei emberek közül. Neveik a következők: Jézus a Názáreti, István vértanú (ApCsel 7:56), Illés, Mózes (Apc 7:56) és Énok (1Mózes 5: 24). Az Ószövetségben Énokról jegyezték fel, hogy minden kortársával ellentétben megmaradt az Úrral való személyes és bensőséges közösségének oltalmában, a mennyre való nyitottságában, úgy is mondhatnám, hogy nem vesztette el mennyei dimenzióját.

Csak az Énok egyedi kiváltsága lett volna az ő égre és mennyre való nyitottsága? Nem, hanem itt arról van szó, hogy Énok, - nem tudjuk, hogy miként és hogyan, - de megtartotta azt az emberi teljességet, ami eredendően minden faj és kortársáé is volt. Csak arról van szó itt, hogy a tulajdonságának megfelelően mindenre kiterjedő bűn és halál Énokot, ha beépült is a húsába a romlás és a halál, nem igázhatta le, és nem alakíthatta át a maga szörny és torz lényegévé, mert benne valami ezt felfüggesztette. Isten pedig minezt örök példa gyanánt azzal jutalmazta, hogy Énok nem látott romlást és halált, mert az Úr éppen az ő égre nyitottságán keresztül mennyei Önmagához vette fel őt, ahogy hozzá mindenben hasonlóan Illést is!

A mennyre nyitottság nem jelenti azt, hogy akkor biológiailag nem halunk meg, akárcsak Illés és Énok. Mózes, aki minden más emberhez hasonlóan meghalt, az Úr színe változása napján Illéssel együtt állt a dicsőségében ragyogó Krisztus előtt (Máté 17:1-13). Ő noha meghalt, útja mégis ugyanahhoz a Krisztushoz vezetett, hogy példája legyen azoknak, akik a test halálán keresztül lépnek az Úr dicsőségének trónja elé.

A dolgozat utolsó lezáró gondolatában látni fogjuk, az Úrhoz való fel-vitetésünk a világ kezdetétől a világ végezetéig folyamatos és megállíthatatlan. Mindnyájunkat Isten újjáteremtő Igéje keres meg, talál meg, hív el, változtat át, támaszt fel a halálból és állít Krisztus örök trónja elé.

Énok számára a fel irány nem a végtelen világűr és kozmosz volt. Számára az egyetlen fel az Úr közelében lévő mennyei létforma, a mennyeiévé vált örök élet!

Kortársai közül az ő tökéletes ellenképe Káin. Ha Énok és Ábel égre nyitott volt, akkor Káin minden elgondolható dimenziójában összeroncsolódva zuhant bele a Sátánnak adatott legkevesebb és legrövidebb tér-idői létezésébe. Ő az, aki nemhogy égre, de még az éppen kibontakozó világra nyitott lény sem volt, hanem csak egy irracionális fikció rabja, saját kusza tévképzeteinek kényszerzubbonyos fogja. Éppen ez az, amit ő és fajtája a régi Föld legutolsó napján sem fog megérteni, mert számára a fel irány, vagy a saját maga kitalálta „nyitott” szó, jelentés nélküli mesterséges fogalom, még ha az maga a végtelen kozmoszt jelentené is, akkor is az időtől és tértől megfosztott halálbazárt végtelen és sötét űr-világ lenne csupán.

A tények arról beszélnek, hogy neki olyan szűk és bezárt világa volt, amiben még az iker testvére Ábel sem fért el, mégkevésbé az Úr. Káin a mindenkori testvérgyilkosi és antikrisztusi holocaust világában létezett. Ő csak a bezárt föld világát látta, ezért, az emberiség Földön fenntartható életét, civilizációját és kultúráját csakis úgy tudta elgondolni, hogy valakinek, egy önjelölt istennek, a magához hasonló megistenült embernek, időről időre, vagy időkről időre és fél időre, ki kell irtania az emberi fajnak a felét, két testvérből egyet, vagy legalább az emberek harmad részét, az Ádámmal egy Éva és két gyermekük közül egyet. Miért? A bezárt világ megmentése nevében! A káini tébolynak ez a borzalmas rémképzete végigvonul az egész emberi történelmen, annak minden egyes napján. Káin volt ugyanis az a mindenkori „tudomány” nevében a bezárt föld igazságát dumáló, és egyben az a nyitott társadalomtervező

modern ember is, aki a holocaust szabályozó eszközével fentarthatóvá tette az ő kígyófajának tenyészetét az emberek világában. Nem tűrte meg az általa prédikált bezárt világ és egyben nyitott társadalom elmélete és világszemlélete konkurenciájaként jelenlévő mennyre nyitott világ valóságát. Ha csak egyetlen egy mennyre nyitott ember állt is meg mellette, pusztá létével hiábavalóvá és semmivé tette a káini létjogosultság minden lehetséges dimenzióját. Káin ágyékának kígyómagjai a tátongó semmi sötét világának az Isten örök ítéletének lánccravert és a hasukkal (1Móz 3:14) a tovatűnő laposság világtalan, menny-égi és föld-égi magasságok nélküli porába beleragadó létezői.

Most, amikor éppen ezekkel a gondolatokkal tusakodom látott napvilágot az Infostart felületén az a hír, hogy Soros György egymilliárd dollárból oktatási hálózatot alapít.²²

A davosi²³ Világgazdasági Fórumon Soros György, a magyar származású a filantróp milliárdos befektető egy új globális egyetemi rendszernek, a Nyílt Társadalom Egyetemi Hálózatnak (Open Society University Network - OSUN) a létrehozását és kiépítését jelentette be. Világmegmentő, és bene különösen a saját civilizációját üdvözítő szent célja, hogy a klímaváltozás friss zöldre festett internacionalista vörös lobogója alatt az inkvizíció szellemében megsemmisítő defenzív háborút indítson a populizmus és a nacionalizmus ellen. Beszédében²⁴ kihangsúlyozta, hogy „Az OSUN egyedi lesz. Nemzetközi platformot kínál majd az oktatás és a kutatás számára. Az első szakaszban szorosabban kapcsolódik össze meglévő (Soros) hálózathoz. A második szakaszban ezt az OSUN-nak kiegészült hálózatot nyitja meg olyan más intézmények számára, amelyek alig várják, hogy csatlakozzanak, és természetesen képesek is rá.” A frissen zöldre festett lobogó bárányi szelíd hangon megszólaló hívószó, de valójában e földön szándékosan számolatlanul maradt ártatlan emberek véréből véresre festett tömeggyilkos utópia. Egy új-régi igazság, aminek nevében ismét gátlástalanuk lehet majd szabadon tömegmészárolni, mindent és mindenkit, aki nem ért egyet a nyitottnak keresztelt, de valójában zárt sötét világ utópiájával. Mi sem egyszerűbb, mint a „mentsük meg a Földet” ideológiának alárendelni az új társadalomtervezést, a népszaporulatot. Akkor majd előállnak eme régi új világ ideológiájától megrészegetett, pokoli tüsszel égő aktivistái és megmondják, hogy ki élhet és kinek kell jó halállal eltűnnie örökre a föld színéről. De nemcsak megmondják, végre is hajtják!

Köntös László szerint a Soros György nevével kitüntetett módon fémjelzett „kulturálisan „nyitott társadalom” vilásképe nagyon is problematikus, hiszen abba nyilvánvalóan nem fér bele egy olyan világgép, amely ezt a víziót utópiának tartja. A nyitott társadalom ideájának az az alapvető ellentmondása, hogy míg önmeghatározása szerint nyitottnak kellene lennie minden irányban, nagyon is zárt a hagyományos társadalomképekkel szemben. A Soros György által most bejelentett globális egyetemi hálózat elindítása alkalmas egy olyan feltételezés megfogalmazására, hogy a kezdeményezés valódi célja a világ kulturális globalizációja, más szóval ideológiai egyneműsítése, mégpedig egy olyan világnézet alapján, amely feljogosítva gondolja magát arra, hogy átnyúljon lokalitásokon és a különböző civilizációs identitáshagyományokon. Ez nem a világ kulturális sokszínűségének a tiszteletben tartása, hanem éppen ellenkezőleg, világhatalmi igény a lokális tudatok felszámolásán keresztül egy senki által nem igazolt, egyetemesnek tekintett, amúgy nagyon is zárt világgép nevében.

Az a véleményem, hogy a nyitott társadalom ideája nem egy új globális tudat létrejöttéhez vezet, hanem teljes, globális méretű kulturális káoszhoz, anarchiához, értékvesztéshez és

²² <https://infostart.hu/kulfold/2020/01/24/egymilliard-dollarbol-oktatasi-halozatot-alapit-soros-gyorgy>

²³ *Davos, Switzerland, January 23, 2020.*

²⁴ <https://www.georgesoros.com/2020/01/23/remarks-delivered-at-the-world-economic-forum-3/>

értelemvesztéshez. Ez a folyamat lehet, hogy létrehozza a globális fogyasztót a globális tőke uralma alatt, ám végül mégis csak önemésztő folyamat, hiszen felszámolja az élet értelmébe vetett hitet, amelyet azok a lokális kultúrák fogalmaztak meg, amelyeket a kulturális globalizáció fel akar számolni. Végül marad a hitét vesztett ember, aki lehet, hogy tobzódik a fogyasztásban, csak épp azt nem tudja, miért él.”²⁵

A pusztában a megkísértésekor ezt mondta az ördög Jézusnak:

- Vesd magad hasra előttem ebbe az ideje lejárt világtalan laposságnak a porába és cserébe neked adom a bűn és a halál béklyóját, hogy általa kenyérré, arannyá és az öncélú hatalom dicsőségévé változtasd magadnak a Föld vigyázójává tett embert! (Vö.: Mt 4: 8-9 és Lk 4:5-6)

Tudjuk, hogy Jézustól sem akkor sem pedig később a keresztfán, nem tudott elvenni az ördögi Sátán semmit az ő mennyei lényéből és mennyre nyitott természetéből. Jézus előre megmondta a tanítványainak, hogy egészen közel ment hozzá az ördög, hogy maga mellé ránts a porba, és magához hasonlónvá tegye őt, de kudarcot vallott (Vö.: Ján 14:30); az asszony magja (1 Mózes 3: 15) mindvégig a fején taposva áll felette, akárhogy vergődjön is a föld porában. A porba mártott kígyó nem találhat semmi fogást az égre nyitott mennyei emberben, akkor sem, ha keresztre emelve gyalázza és gúnyolja. Akkor sem, ha halállal a sziklasírba pecsételteti. Légy hát és maradj mindig mennyre nyitott ember!

Az égre nyitott mennyei ember teljes története Pál szerint

Az égre nyitott mennyei ember kezdettől a végig és a végtől a kezdetig megtörtént teljes történetét Pál apostol summázza, amikor az Úr szavával így tanít:

„Nem szeretnénk, testvéreink, ha tudatlanok lennétek az elhunytak felől, és szomorkodnátok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, az is bizonyos, hogy Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által, vele együtt. Azt pedig az Úr ígéjével mondjuk nektek, hogy mi, akik élünk, és megmaradunk az Úr eljövételéig, nem fogjuk megelőzni az elhunytakat. [[Jn 14,2-3](#); [1Kor 15,51-52](#)] Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak, azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk. Vigasztaljátok tehát egymást ezekkel az ígékekkel!” 1Thessz 4: 13-18.

Az égre nyitott ember küzdelme a gonosszal, avagy ne engedd ki az Isten hálójából a sárkányt!

George MacDonald-nak tulajdonítják a következő idézetet:

„Ha megtörném a [(Istenre való) hallgatásom nyugalmát] elhagyna az erőm; De míg megőriztem a békém, ellenségem *láthatatlan háló* rabja volt.”²⁶

Az iménti idézet új megvilágításba helyezi az Úr Káinnak, illetve Isten Jeremiás próféta által Jósias királynak mondott Igéjét.

²⁵ http://www.reposzt.hu/blog/kontos-laszlo/2020-01-26/kulturalis-globalizacio?fbclid=IwAR3O92sksx_ON1_gPVIkENeTSuvfnMUnjivu7pRrFfSyQ5E-ON-Uw0B5Nrg

²⁶ Niall Ferguson? A tér és a torony SCOLAR Kiadó, 2019.

A George MacDonald idézet, a 1 Mózés 4:7 és Jer 13:18 igéinek közös pontja elsőnek a „bűn” és az „ellenség”, valamint az, hogy mindkettő egyfelől megkötözött (Jel 20:1-3), másfelől ki, - illetve be-zárt állapotban van. A második közös pont az ellenségnek való kiszolgáltatottság és az általa való legyőzetés, vagy leigázás, Jeremiás kifejezésével élve a korona és egyben uralomvesztés kockáztatása. A harmadik közös pont a leigázás elkerülése, vagyis az ember bűn, illetve ellenség feletti koronajogának érvényesítése és királyi uralma, ami úgy a bibliai, mint a *Niall Ferguson* A tér és a torony című könyv nyitólapján lévő idézetben, a hallgatás nyugalmával és békéjével „birtokolható”. Ameddig a George MacDonald idézetből nem egyértelmű, hogy a hallgatás békéje milyen összefüggésben érthető helyesen, addig a bibliai idézetből ez teljesen egyértelmű.

Az Úr békét és nyugalmat adó Igéje időben szólt Káinhoz, egyfelől azért, hogy a megtérésnek ez a személyesen hozzá szóló igéje Isten által készített valódi²⁷ jövőt²⁸ adjon neki, és azoknak, akiknek őrzőjévé (1Móz 4:9) tette őt az Isten. Másfelől pedig azért, hogy ugyanaz az Ige, oltalmazó tűzfalával körülzárja őt és a külső sötétségbe tartsa a gonoszt (Máté 8:12; 22:13 és 25: 30), az Isten által annak készített helyen.²⁹

A béke és nyugalom evangéliumát hallgatva és meghallgatva Káin bennmaradhatott volna az Úr, őt, féltő szeretetével lángoló tűzével oltalmazó nyugalomban és az Isten személyes jelenlétében. E bennmaradás által, az Úr, ő vele együtt, a Káin „belső” szellemi és egyben az Isten akaratával teljes mennyei világban véghez vihette volna az Istent megdicsőítő bűn feletti királyság és uralkodás³⁰ nagyon aktív cselekményét, ami a külső fizikai földi világban tétlenségnek látszott volna, de ugyanakkor testvére, Ábel életben maradását, és a testvéri szeretetnek a Föld teljességére való kiterjedését munkálta volna. Isten mindent megtett, hogy Káin megtartsa a királyságát a bűn felett! Káin viszont ezt a bűn és gonosz feletti királyságot³¹ nem választotta, hanem a jövő, amit akkor és ott ő választott, az özönvíz rettenetes ítéletének mindent elnyelő elenállhatatlan örvénye volt, de ezt a szédületet a saját kezével mártírrá tett testvére vérétől részeg mámora (Jel 17:3-6) miatt egyáltalán nem láthatta. varázslat átka kötötte gúzsba őt!

Jósiás esete egy pár elemében a Káinéhoz hasonló volt. Neki például veszteg kellett volna maradnia és az Úr parancsára³² Megiddónál nem megütköznie Nékó fáraó seregeivel (2Kir

²⁷ Nem virtuális, hanem valódi igazság, következetesen mennyei dimenziókat jelző koordináta rendszer.

²⁸ A Biblia szerint a mi romlott olvastunk szerinti jövő valójában az a múlt, ami az Isten kezében már régen megtörtént, hozzánk pedig a Bárány Jézus és örök Ige által már megtörtént valóságként érkezik el mondhatni egy szempillantásnyi rövid időre, egyetlen megrövidített²⁸ elmúló napra (Zsolt 90:4; 2Pét 3:8), vagy órára, minek valóságát csak emlékként vagy álomként birtokolhatjuk, mert mire megragadhatnánk, az ujjaink közt magává a semmivé foszlik szerte szét, a kezünkkel együtt. Keressük hát jövőnket odafent (Kol 3:1-10), az Isten által Krisztusban nekünk szánt örök városban, a mennyei Jeruzsálemben az Isten számunkra elkészített egytlen örök valóságában! A megtörtént jövő, már a Biblia legelső lapjain is az, hogy a reánk leselkedő gonosz kidobott [καταβάλλω] (kataballó), Jel 12: 10 és 12] és így kizárva a koronánkra pályázva akarja a mi helyünket. Azt hazudja, hogy világot és felette való hatalmat ad, pedig valójában a mi erőnket igázza le. Semmije sem volna, ha tőlünk nem vehetné el! De kiéneklí a kezünkből az isteni életet, mint a tanmesében a holló szájában lévő sajtot a róka.

²⁹ Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögöknek és az ő angyalainak készített. Máté 25:41.

³⁰ Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is. Máté 6:10.

³¹ Mert, [mint] a varázslásnak bűne, [olyan] az engedetlenség; és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. Mivel te megvetted az Úrnak beszédét, ő is megvetett téged, hogy ne légy király. 1Sám 15:23.

³² És noha követeket küldte ő hozzá [Nékó], ezt mondván: Mi közöm te hozzád nekem, Júda királya? Mert én most nem ellened [megyek], hanem az én országom ellensége ellen, és Isten parancsolta, hogy siessék; ne tusakodjál az Isten ellen, aki én velem van, hogy el ne veszessen téged; Mindazáltal Jósiás nem tére ki ő előle, hanem, hogy megütköznie vele, öltözetit megváltoztatá, és nem hallgatott Nékó beszédeire, [amelyek] az Isten szájából [származtak vala]. Elméne azért, hogy megütközzék vele Megiddó mezején. 2Krón 35:21-22.

23,29kk; vö.: Zak 12,11). Sajnos egyik esetben sem ez történt. Ahogyan egykor apja, Ádám, úgy most fia, Káin, de még maga Jósiás is kiszakította magát az Istenre való hallgatás nyugalmaiból és ezzel azonnal, szinte automatikusan elkezdte az ő ellenségét is kioldani az „őt” fogva tartó hálójából³³, az őt zárva tartó tehetetlenségéből. Miért?

Ádámot utánozva miért szakadunk ki újból és újból az Úr hatalmas szavával teremtett szellemi, mennyei valóság édeni teréből és örökkévalóságából?

A rövid és banálisan egyszerű válasz erre az, hogy azért, mert zsong a fejünk a Sátán sötétséget teremtő vádjaitól, az ördög minden gúnyolódásaitól. Azért mert ebben a sötétségben az Istentől meghallott Igével hittel nem szegülünk szembe a világosság angyalává vedlett kígyó ámító, hazug beszédeinek és tanácsainak, éppen úgy, ahogyan azt Urunk Jézus tette (Mt 4: 1-11). Hasonló sötétségben Jósiás például úgy érezte, hogy a fáraó hadseregét nem engedheti be Megiddóba, saját országa területére. Ütközzön meg a fáraó a közös ellenséggel valahol máshol. Ellenállhatatlan késztetést érzett, hogy gyorsan és azonnal cselekedjen. Kiderült, hogy számára ez a sürgetés bizony a nagy ámító végzetes csapdája volt.

Ez a nagy ámító gonosz időrabló, és mivel világunkban az idő és tér összefüggenek, az elrabolt idővel valójában teret rabolt magának, az embernek szánt teret az emberrel együtt.

Tudnunk kellene, hogy mulandó és romlandó porból vett emberként ültetett maga mellé az Úr a nekünk készített örök életbe, amit csak és kizárólag az Úrral való töretlen egységünkben élvezhetünk, ha úgy tetszik birtokolhatunk.

Talán könnyű ezt végiggondolni, ha béke van, de a harc hevében, a pánik vihar közepében mit tegyen az ember? Amikor érzelmeink, félelmeink hullámai összecsapnak felettünk és úgy érezzük, hogy pillanatokon belül végleg elsüllyedünk, ez az erősen végesnek érzékelt időnk arra ösztönöz, sőt egész testünkben az önmegmentésre idomított kisagyunk olyan hormonlavinát és impulzusözönt kap, ami szinte automatikusan futásnak indítja a lábunkat, ütésre a kezünket, vicsorításra a fogunkat. Ebben az így lázba hozott testben semmi nem szól a veszteg maradás mellett, ellenkezőleg, mindent a görcsös rángatózás mozgat. Ekkor kellene reánk kiáltania az Úrnak éppen úgy, ahogy Ábrahámnak kiáltott, amikor remegő kézzel éppen lesújtani készült Izsákra, hogy feláldozná őt az oltáron. Kiáltania kellene, hogy Szavának hulláma (Zsolt 42:8; 46:2-8) kioltsa a fejünkbe zsongó ördögi beszédek összes hullámát. Csak és kizárólag kegyelem reánk kiáltott Igéje képes erre a felfoghatatlan befékezésre és megállításra, arra, hogy bennünket veszteg, az Isten beszédének feszült meghallgatásában tartson!

Maradj veszteg, - parancsolja az Úr (2Móz 14:14;16:29; 2Krón 20:17; Jer 13:18) és egyúttal azt is, hogy „magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak³⁴; mert meg van írva: „Enyém a bosszúállás és megfizetés, amikor lábuk megtántorodik; mert közel van az ő veszedelmük napja, és siet, ami rájuk vár!”³⁵

A nagy gúnyolódó, kezdettől fogva hazug, a maga ámító mesterkedésével összekeveri bennünk az Úr magának helyet kérő haragját, a maga ember-gyűlöletét és a mi bosszúvágyunkat. Urunk és Istenünk minden alkalommal jól és tisztán látja ezt a hármas megkevert és zavart állapotunkat és azt mondja ez soha nem lehet a kifelé való cselekvés mozgatója! Sőt azt is mondja, hogy legyen világosság, és Igéjével elválasztja a sötétséget a világosságtól, a hazugságot az

³³ George MacDonald- idézetet: „Ha megtörném a [(Istenre való) hallgatásom nyugalma]t elhagyna az erőm; De míg megőriztem a békém, ellenségem *láthatatlan háló* rabja volt.”

³⁴ Róm 12:19.

³⁵ 5Móz 32:35, vö.: „Mert ismerjük azt, aki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét.” Zsid 10:30.

igazságtól, a valót a valótlantól. Beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. Zsidók 4: 12.

Az Ószövetségben Énochról jegyezték fel, hogy minden kortársával ellentétben bent maradt és megmaradt az Úrral való személyes és bensőséges közösségének oltalmában, Isten pedig ezt örök példa gyanánt azzal jutalmazta, hogy Énok nem látott romlást és halált, mert az Úr magához vette őt.

Krisztus Urunk a megkísértés történetben és a Golgota keresztnél példát mutat, a hegyibeszédben pedig tanít arra, hogy mit cselekedjünk a Sátán verbális és tetleges agresszióinak idején.

Urunk Jézus válasza egy stratégia három fokozatban. Az elsőnek neve az, hogy „meg van írva (...)”, a második fokozat neve pedig „maradj veszteg az Úr Igéjének feszült fülelésében és meghallgatásában. A harmadik fokozat a mindhalálig tartó hűség várákos a meghallott Ige Isten általi beteljesítésére, míg Szavának hulláma fejed fölött összecsapó halál-hullámot olt!

Láttuk, hogy Káinnak hiába parancsolta az Úr mindhárom, mert az IGE nem fogant meg és nem vert gyökeret Káinban, hanem ő kidobta magából az Isten beszédét, vagy Jézus példázata képével élve szándékos értetlenségével ellopatta magától az Ige magját a Sátán ördögi madaraival (Máté 13: 4-16). Káin hitt a szabadságban, hatalomban és dicsőségben, amit a Sátán kínált fel neki egyetlen szempillantásban (Lk 4, 5), amely uralom nevében késelem nélkül, azonnal letépte és leszaggatta magáról³⁶ az Úr Igéjének minden oltalmát. Káin tehát kimozdult az Istenre való hallgatás nyugalmaiból és ezzel azonnal elkezdte ellenségét is kioldani az „őt” fogva tartó hálójából, az Őt zárva tartó tehetetlenségéből. Az így eloldott bűn és ellenség a Káin életterében kapott kibontakozási teret, ³⁷kitől mástól, mint magától Káintól.

Az Isten Igéjének hallgatásából való ördögi kimozdításunk következő lépése tehát az, hogy az ily módon gravitációs vonzás nélkül maradt, eloldott, gyökértelessé tett és a nagy parázna kábításának³⁸ mámorától libegő emberben a bűn és az ellenség teret hódít a maga sötétségének a kibontakoztatásához. A Káin életterében ez olyan elsodró erővel történt, hogy Káint teljesen maga alá gyűrte, átvette akarata és indulatai fölött a teljeskörű irányítást. A végeredmény az lett, hogy a Káinban felgyülemlt sátáni gyűlölet-beszéd fogant meg, fejlődött ki és öltött testet a testvérgyilkosságban, és nem az Isten Igéjére való hallgatása ment keresztül ugyanezen a folyamaton.

³⁶ Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek? A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az ő felkentje ellen: Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket! Az egekben lakozó neveti, az Úr megcsúfolja őket. Zsolt 2:1-4.

³⁷ Niall Ferguson? A tér és a torony SCOLAR Kiadó, 2019.

³⁸ Jövel, és megmutatom neked a nagy paráznának kárhóztatását, aki a sok vizen ül; Akivel paráználkodtak a föld királyai, és az ő paráznaságának borával megrészegedtek a föld lakosai. És lélekben elvitt engem egy pusztába és láték egy asszonyt ülni egy veres fenevadon, amely teljes vala káromlásnak neveivel, amelynek hét feje és tíz szarva vala. Öltözött vala pedig az asszony bíborba és skárlátba, és megékesített vala arannyal és drágakővel és gyöngyökkel, kezében egy arany pohár vala, tele utálatosságokkal és az ő paráznaságának tisztátalanságával, és az ő homlokára egy név vala írva: Titok; a nagy Babilon, a paráznáknak és a föld utálatosságainak anyja. És látám, hogy az asszony részeg vala a szentek véréből és a Jézus bizonyágtevőinek véréből; és nagy csodálkozással csodálkozám, mikor látám őt. Jel 17:1-6.

Miért jó, ha mindezeket tudjuk, vagy éppenséggel ebben a formában tudjuk?

Mindenekelőtt nem hiába tanít, figyelmeztet és hív bennünket szüntelen és sürgősen az evangélium az Úr nyugalmába.³⁹ Azt akarja, hogy akarjunk tanulni a bölcsességet, akarjunk megtanulni az Istentől való alázatos kérést.⁴⁰ Akarjuk tudomásul venni, hogy egyetlen napi időnk (Zsid 3:15; Zsolt 90:4-6; Ézs 40:6-8; 1Pét 1:24; Luk 12:20) van arra, hogy meg ne keményítsük a szívünket, hanem Istenre figyeljünk és hallgassunk, mert a holnap kizárólag az Isten kezében van és minden esetben egyedül csak Ő rendelkezik vele. Holnapunk a *ma* gondolatának a következménye! Boldog ember az, aki bölcs szívvel áll a *ma most*-jában az élő Isten előtt az ő holnapjáért! Nem lehet olyan szemszögünk, hogy hetven vagy feljebb év utáni holnap, csak megélt éveink száma szerinti mánk van! Holnapunkat, - a magunkét és a szeretteinkét is - mindig az Isten kezéből kell elkérnünk és elvonnunk, hogy a jót, Ő vele együtt cselekedjük. Jakab apostol ezt a tanúságot vonta le és tanította:

„Nosza immár ti, akik azt mondjátok: Ma vagy holnap elmegyünk ama városba, és ott töltünk egy esztendő, és kalmárkodunk, és nyerünk; Akik nem tudjátok mit hoz a holnap: mert micsoda a ti életek? Bizony pára az, amely rövid ideig látszik, azután pedig eltűnik. Holott ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja és élünk, ím ezt, vagy amazt fogjuk cselekedni. Ti ellenben elbizakodottságtokban dicsekedtek: Minden ilyen dicsekedés gonosz. Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekeszik, bűne az annak.” Jak 4:13-17.

Minden igaz igehirdetés egyfelől szántott földbe való magvetés a jó gyümölcsök reményében, másfelől pedig Isten hívása és kapunyitása, hogy rajta keresztül a hit által bemenjünk és benn is maradjuk az Ő Igéjével megteremtett nyugalomban⁴¹ és békében⁴². Isten azt akarja, hogy az Ő Igéjével megteremtett szellemi valóság valóságos és örök terében Ő vele együtt bilincsbe és bezárva tartsuk a reánk vágyódó bűnt, a fogát reánk fenő sárkányt. Isten azt akarja, hogy mi felismerjük az Ő cselevésének idejét és mindenkor az Ő kinyilatkoztatott cselekvéséhez igazodjunk! Akarnunk kell ezt a Krisztushoz való igazodást, hogy próbáink sötét éjszakáit Őt megragadva vészeljük át. Akarnunk kell, hogy a Vele való egységben uralkodjunk az Ő általa láncra vert gonosz felett, az ítélet után pedig az új teremtésben elválaszthatatlanul és örökké együtt éljünk! Legyünk hát, sőt maradjunk Krisztusban egekbe fölemelt (Ef 2:6-7) lakozók, hogy örökön örökké együtt nevéssünk az Úrral (Zsolt 2: 4)! Ámen.

³⁹ „Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az ő nyugodalmába, hanemha az engedetleneknek? Látjuk is, hogy nem mehettek be hitetlenség miatt.” Zsid 3:18-19; „Mivelhogy annak okáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és akiknek először hirdettetett az evangélium, nem mentek be engedetlenség miatt: Ismét határoz egy napot: Ma, szólván Dávid által annyi idő múltán, amint előbb mondva volt. Ma, ha az ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket. Mert ha őket Józsué nyugodalomba helyezte volna, nem szólana azok után más napról. Annak okáért megvan a szombatja az Isten népének. Mert aki bement az ő nyugodalmába, az maga is megnyugodott cselekedeteitől, amiképpen Isten is a magáéitól, Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Mert az Istennek beszéde élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a szívnek és léleknek, az ízeknek és a velőknek megosztásáig, és megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. És nincsen oly teremtmény, amely nyilvánvaló nem volna előtte, sőt mindenek meztelenek és leplezetlenek annak szemei előtt, akiről mi beszélünk.” Zsid 4:6-13.

⁴⁰ Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk. Zsolt 90:12

⁴¹ Akiknek megesküdtem haragomban: Nem mennek be az én nyugalmamba [מְנוּחָה מְנוּחָה] (mənuháh mənuháh) 1) nyugvóhely, pihenőhely 2) nyugalom, csend(esség), nyugalmi állapot Etimológia: nőnemű főnév (nomen femininum)]. Zsolt 95:11.

⁴² שְׁלוֹמִים (šalóm) 1) teljesség, egészség, hiánytalanság, kivétel nélküliség.